«Ens veiem fent el "play-off" però això serà molt llarg»

Els cinc jugadors gironins del primer equip del Girona fan pinya per culminar les últimes 10 jornades optant a l'ascens

«Ens veiem fent el "play-off" però això serà molt llarg»

LLIGA?ADELANTEEs pot dir que els cinc jugadors gironins que hi ha aquesta temporada al vestidor del primer equip són homes de la casa. Sense por d'equivocar-se. Granell, Eloi, Pons, Mas i Coris han passat gran part de la seva vida futbolística al club, alguns pujant des de la base, altres formant-s'hi i tornant més tard o, com el cas d'Eloi, vivint tres etapes diferents al primer equip. Ara fan pinya per tornar a lluitar per pujar.

JORDI ROURA | GIRONA

El pal del partit contra el Lugo va acabar entelant, l'any passat, la millor temporada de la història del Girona. Un club que no fa tant era més habitual dels camps de Tercera que de clàssics del futbol espanyol com La Romareda, el Nuevo Zorrilla, el Benito Villamarín o l'Heliodoro Rodríguez. Després de viure dues frustracions com les de la promoció fallida amb l'Almeria, i la del Lugo, amb la posterior eliminació en el play-off a mans del Saragossa, els cinc jugadors gironins que aquesta temporada hi ha al vestidor del primer equip consideren que «el futbol ens en deu una», com subratlla Sebas Coris, i fan pinya per acabar de culminar una segona volta que està sent de pel·lícula tornant a optar a l'ascens. I aquesta vegada prometen no fallar.

Aquesta vegada tot és diferent. Tant en la campanya 2012/13, amb Rubi, com en la passada, amb Machín, el Girona va fer un any tan excepcional que va estar a dalt sempre. I això genera pressió. Molta. Massa. Sobretot ara que comença la recta final d'un ina?cabable campionat de 42 jornades. Eloi posa l'exemple del Leganés, que ha perdut el lideratge després d'haver-se encallat en les últimes jornades, i explica, per la pròpia experiència, com de complicat és viure amb la constant obligació de guanyar. «Cada cop costa més i notes la pressió, t'entra mal d'altura. Potser aquest any, anant de tapats, en una clara dinàmica positiva, acabem millor que equips que han estat tot l'any a dalt», subratlla.

Perquè si la temporada passada jugar la promoció va tenir gust de condemna, una vegada s'havia escapat l'ascens directe, enguany acabar entre els sis primers i optar al play-off s'assumiria com un èxit espatarrant vist com havia començat el campionat. I no només això, s'hi arribaria amb la mentalitat fresca i en dinàmica clarament ascendent. Granell recorda que el 2015 va estar a punt de tancar-se en zona de descens. Si no hagués sigut pel miraculós 1-1 de Kiko Olivas a Mallorca en el temps afegit, l'equip hauria passat el Nadal entre els quatre últims classificats. «Allò va ser un punt d'inflexió. El 2016 està sent un gran any, només hem perdut dos partits (Alcorcón i Almeria), i la veritat és que ens veiem al play-off ara que ja es pot dir que tenim la

permanència virtual. Seria un gran èxit, perquè aquesta temporada l'objectiu era salvar-se. El Girona no té cap obligació de fer la promoció, però lluitarem aquests 10 partits per aconseguir-ho».

Eloi insisteix que una de les claus és saber administrar mentalment la pressió. Recorda com la temporada passada, «per molt que et volguessis aïllar, cada vegada hi havia més pressió, tot tenia més transcendència, perquè ens hi estàvem jugant el salt a la màxima categoria». Saber assumir aquesta situació és tenir-hi molt de guanyat, en aquest negoci.

A 10 jornades per al final el Girona és a tres punts del play-off. Hi ha, de fet, fins a 14 equips que opten a acabar entre els sis primers en una lliga que torna a fer bo el tòpic que està marcada per la igualtat. El Girona suma 45 punts i és fàcil pensar que en necessitarà entre 18 i 20, com a mínim, per aconseguir l'objectiu. Sebas Coris era a la grada en els partits de promoció contra l'Alcorcón i l'Almeria el 2013 ?-aquell any ja havia fet alguns entrenaments amb el primer equip-, amb els dits creuats per veure el seu Girona a Primera. No va poder ser. L'any passat, amb ell convertit ja en un més al vestidor, li va tornar a tocar viure la cara més amarga del futbol. Ja saben, allò del Lugo i la posterior traca final amb el Saragossa. «Ens en deuen una», subratlla. El carriler de Tossa no ha fet càlculs sobre quants punts caldran per disputar la fase d'ascens, però té la recepta: «hem de guanyar els partits de casa (Alabès, Tenerife, Mallorca i Alcorcón) i arrencar algun punt més fora. I al final veurem on ens trobem», apunta. Això sí, veu l'equip en dinàmica ascendent, capaç de controlar aquella ansietat de què parlava Eloi, i plenament capacitat d'aconseguir la fita i donar la campanada.

Carles Mas, per la seva banda, no amaga que «els jugadors que la temporada passada vam viure el desencís contra el Lugo sempre ens quedarà aquesta espina clavada», tot i que al mateix temps alerta que «hem passat plana i ara el què volem és guanyar-los dissabte al seu camp per seguir avançant». El central veu la Lliga massa igualada com per posar nom als favorits. Ni tan sols els rivals que ara ocupen posició d'ascens directe.

Sobre el partit de demà a l'Anxo Carro també es va pronunciar Àlex Granell. Segons ell, «el que va ser realment dur va ser el duel de casa, a la primera volta. Tornaves a recordar el que havia passat, contra el mateix rival, al mateix escenari, i tot just uns pocs mesos després. Allò sí que va ser complicat. Ara per a nosaltres anar allà ens genera sensacions positives perquè és un camp on hi hem guanyat les últimes temporades i ho tornarem a intentar per seguir lluitant pel play-off».

Granell, Coris, Eloi i Mas van entrenar-se ahir amb el Lugo entre cella i cella en una sessió que també va completar, del tot, Pere Pons. És molt possible que el migcampista de Sant Martí Vell pugui rebre avui mateix l'alta i, qui sapsi Machín no l'inclourà a la llista de convocats per anar a Lugo. En aquest viatge també hi podria ser el davanter Rubén Sobrino.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/08/veiem-fent-play-off-aixo/776658.html?utm_source=rss